Kız ve Kirpi Bahçesi
Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Kirpi Bahçesi

Aysel Banu YAVUZAL

Maya sarı yağmur çizmelerini giyip bahçeye koştu. Sabah serin ve çiğliydi, her yer ıslak çimen kokuyordu. Bu bahçeyi her yerden çok seviyordu. Bugün özel bir şey bulmak istiyordu. Çalıların altına, çiçeklerin arkasına baktı. Sonra yaprakların arasında minik bir hışırtı duydu.

Maya sessizce diz çöktü. İşte, çitin yanındaki köşede küçük bir kirpi vardı! Kahverengi dikenli tüyleri çiğle kaplıydı, krem rengi yüzü koklarken seğiriyordu. Maya'nın gözleri hayretle büyüdü. Küçük yaratığın minik siyah gözleri parlayarak etrafı keşfetmesini izledi. Ona yardım etmesi gerektiğini biliyordu.

Maya mutfakta olan annesini bulmaya koştu. 'Anne, bahçemizde bir kirpi var!' dedi. Annesi gülümsedi, çilleri kırıştı. 'Ne harika!' dedi. 'Biliyor musun, kirpilerin yardımımıza ihtiyacı var. Yiyeceğe ve güvenli saklanma yerlerine ihtiyaçları var.' Maya başını salladı, aralıklı dişli gülümsemesi parlaktı. 'Bahçemizi onlar için mutlu bir yuva yapabilir miyiz?'

Maya'nın babası mavi ekose gömleğiyle dışarı çıktı. İş eldivenlerini ve alet kemerini taktı. 'Bakalım neler yapabiliriz,' dedi. Maya onu kirpinin köşesine götürdü. Kirpi bir çalının altına kıvrılmıştı. 'Onu güvende tutmalıyız,' dedi Maya. Babası başını salladı. 'Kirpilere yiyecek ve örtü sağlayan yerli çalılar dikebiliriz.'

Annesi geniş hasır şapkası ve turuncu önlüğüyle onlara katıldı. Kirpilerle ilgili bir kitap taşıyordu. 'Kirpiler bahçeden bahçeye gezinmeyi sever,' diye açıkladı. 'Ama çitler ve yollar tehlikeli olabilir. Onlar için güvenli yollar yapabiliriz.' Maya dikkatle dinledi, ela gözleri ışıldadı. 'Yani zarar görmeden ziyaret edebilirler mi?' diye sordu. 'Aynen öyle,' dedi annesi.

Aile işe koyuldu. Maya yardım ederken babası yeni bitkiler için çukurlar kazdı. Alıç ve fındık gibi yerli çalılar seçtiler. 'Bunlar kirpilere yiyecek meyveler ve böcekler verecek,' dedi annesi. Maya küçük bir çalının etrafındaki toprağı sıvazladı. 'Ve sıcak saklanma yerleri,' diye ekledi. Kirpi güvenli bir mesafeden izledi, burnu seğiriyordu.

Sonra babası Maya'ya güvenli bir yolun nasıl yapılacağını gösterdi. Çitin dibinde küçük bir boşluk kestiler. 'Bu küçük kapı kirpilerin geçmesini sağlıyor,' dedi babası. Maya ellerini çırptı. 'Böylece diğer bahçelere güvenle gidebilirler!' diye sevindi. Diğer tarafta da bir boşluk yaptılar. Kirpi merakla yeni açıklıklara doğru daha da yaklaşıp kokladı.

Günler geçti ve bahçe değişmeye başladı. Yeni çalılar daha yeşil ve gür büyüdü. Maya her sabah kirpinin köşesini kontrol etti. Bir gün kirpinin bitkiler arasında koklaştığını gördü. Dikenlerine şapka gibi minik bir yaprak takılmıştı! Maya kıkırdadı. 'Yeni yuvanı seviyorsun, değil mi?' diye fısıldadı. Kirpi başını kaldırıp minik siyah gözlerini kırptı.

Annesi Maya'ya nasıl sığ bir su kabı bırakılacağını gösterdi. 'Kirpiler susar,' dedi. Maya kabı dikkatlice doldurdu. Babası saklanmak için küçük bir kütük yığını ekledi. 'Bu sıcak bir yuva olacak,' dedi. Maya gurur duydu. 'Kirpilere yardım ediyoruz,' dedi. Annesiyle babası gülümsedi. 'Evet, ediyoruz,' dedi annesi. 'Ve bunların hepsi sen fark ettiğin için.'

Bir akşam Maya güvenli yolda iki kirpi gördü. Birlikte koklayıp keşfediyorlardı. Sonra bir kirpi daha belirdi! Maya koşup annesiyle babasına haber verdi. 'Daha çok kirpi geliyor!' dedi. Babası dışarı baktı ve gülümsedi. 'Haber yayılmış olmalı,' dedi. 'Bahçemiz hareketli, neşeli bir yer oluyor.' Maya küçük hayvanları izledi, kalbi sevinçle doluydu.

Maya kirpilerin yerli çalıları çok sevdiğini fark etti. Meyveleri kemiriyor, böcek arıyorlardı. Ama yolun biraz yardıma ihtiyacı olduğunu da gördü. Bazı taşlar boşluğa yuvarlanmıştı. 'Baba, yol kapandı!' diye seslendi. Babası eldivenleriyle geldi. 'İyi yakaladın, Maya,' dedi. Birlikte taşları temizleyip yolu yeniden düzgün hale getirdiler. 'Onu güvende tutmalıyız,' dedi Maya.

Annesi kirpilerle ilgili bir kitap getirdi. Kirpilerin her gece bir mil yol gidebildiğini okudular. 'İşte güvenli yolların bu yüzden çok önemli,' dedi annesi. Maya bir an düşündü. 'Komşularımıza boşluklardan bahsedebiliriz,' dedi. 'Böylece onlar da güvenli yollar yapabilir!' Annesiyle babası ışıldadı. 'Ne güzel bir fikir,' dedi babası. 'Küçük eylemler her yerdeki hayvanlara yardımcı olabilir.'

Maya kirpi resimleriyle küçük tabelalar yaptı. O ve babası komşuları ziyaret etti. Onlara boşlukları gösterip nasıl yardım edebileceklerini anlattılar. Komşular gülümseyip kendi güvenli yollarını yapmayı kabul etti. Kısa süre sonra bütün sokakta kirpiler için küçük kapılardan oluşan bir ağ oluştu. Maya gurur duydu. 'Güvenle seyahat etmelerine yardım ediyoruz,' dedi. Kirpiler mutlu koklamalarla ona teşekkür ediyor gibiydi.

Şimdi bahçe hayatla dolu. Kirpiler bitkiler arasında koklayıp keşfediyor, dikenli tüyleri yapraklara sürtünüyor. Maya sessizce oturup onları izliyor. Her şeyin tek bir küçük kirpiyle nasıl başladığını düşünüyor. 'Küçük eylemler bile hayvanlara yardımcı olabilir,' diyor kendi kendine. Ailesi gülümsüyor, onun harika bir şey öğrendiğini biliyor.

Kirpiler mutlu ve güvende. Yiyecekleri, suları ve sıcak saklanma yerleri var. Güvenli yollar diğer bahçeleri tehlike olmadan ziyaret etmelerini sağlıyor. Maya gelip gidişlerini izliyor, ela gözleri parlıyor. İyi kalpli seçimlerinin bir fark yarattığını biliyor. 'Yardım ettiğimiz için çok mutluyum,' diyor. Babası kolunu omzuna atıyor. 'Sen olmasan bunu başaramazdık, Maya.'

Bahçe artık hareketli, neşeli bir yer. Maya sarı çizmeleriyle su birikintilerinde sıçrayarak kirpileri kontrol ediyor. Ailesinin küçük hayvanlara yardım etmek için birlikte çalışmasından gurur duyuyor. 'Küçük eylemler hayvanlara yardımcı olabilir,' diyor yine ve bunun doğru olduğunu biliyor. Aralıklı dişli bir gülümsemeyle, her seferinde küçük bir eylemle yardım etmeye devam edeceğine söz veriyor.